

Boží hod. P. Michal Krenželok

25. prosince 2022

Mankovice, Veselí

Milá Boží rodino,

“Slovo se stává tělem” už po tolikáté. Bůh k nám promlouvá, zvláště pak v tomto vánočním čase. Bůh se dává tušit, je zřetelný. Není za kulisami světa a událostí, ale vchází do nich, přichází mezi nás - něžně, jako dítě, ale zároveň razantně, vždyť zastavuje běh našeho světa, před dvěma tisíci lety, stejně jako dnes, celý svět se kvůli Vánocům mění a zastavuje. Fabriky omezily svůj provoz, zavřely se obchody, nejste dnes v práci, děti ve škole, možná jste dali nějaké starosti stranou, všední události a starosti nahradilo vánoční slavení, vánoční tradice přerušily rutinu života, dokonce v dějinách o Vánocích ustávaly i války. Vánoce opravdu razantně promlouvají ke světu, každému člověku bez ohledu na jeho víru či nevíru.

“Slovo se stává tělem.” Co od nás tato věta vyžaduje, pouze to, že se zastavíme, ohlédneme se, jak když na nás někdo z dálky zavolá, trhneme sebou, jako když nás překvapí hlas někoho, koho jsme nečekali, budeme mu poklidně naslouchat, dokud nás neuklimbá ke spánku?! Možná. Především však “Slovo” vyžaduje odpověď, to je jeho podstata, čili pokud k nám Bůh promlouvá, jak mu odpovíme? Jak zareagujeme na jeho slovo?

Jaký povedeme dialog? Bůh totiž nečeká jen odpověď, on si chce povídat, chce odpovědět na naši odpověď, vést rozhovor, dialog.

Na tomto místě se však musím učinit přiznání, aby nedošlo k nějakému skandálnímu odhalení, až to na mě praskne. Jsem uličník, protože vám tady káži o odpovědi, přitom sám mám s nimi občas problém, ale snažím se. Před Vánoci jsem dostal pár dopisů, na které jsem, poučen z minula, hned odpověděl, nicméně... na jeden dopis jsem odpověděl až po roce. V minulém roce jsem dostal jeden dopis a já jsem, z neznámého mně důvodu, ne že neodpověděl hned, ale odpověď odkládal celý rok. Nemyslete si, na dopis jsem nezapomněl. Naopak, opakovaně, často jsem na něj myslel, opravdu mě tížilo, že jsem nenašel snad sílu, čas nebo ochotu, abych odpověděl. Odpověď jsem napsal teď před Vánoci, laskavý adresát mou odpověď velkoryse přijal. V ten den, den mé odpovědi, mi spadl veliký kámen ze srdce, jak se mi ulevilo, že jsem odpověděl. Myslím si, že nám oběma to udělalo opravdu radost.

Mám za to, že se mnoho lidí dnešních dnů trápí ze stejného důvodu. Žijí bez odpovědi. Snad se vymlouvají jako já na hluk světa, na to, že nemají čas, sílu, neznají přesnou adresu Boží, mají špatnou zkušenost s předchozí Boží korespondencí, nevěří, že dostanou odpověď. A přitom...odpovědět znamená nalézt radost.

Jak odpověď na Slovo Boží?! Nemyslete si, “Chvála tobě Kriste” a ani “Bohu díky” nebo “Pán Bůh zaplať za slovo Boží”, rozhodně nestačí. Na Boží slovo se odpovídá životem. Představte si, že by se Vánoce slavili bez stromečků a všech vánočních ozdob, bez kapra a cukroví, bez koled a tradic, dárků a kdo ví, čeho ještě “typicky” vánočního. Šlo by poznat, že slavíme Vánoce, že jste ti, kteří odpověděli na Slovo?! Mělo by. Vánoce by se totiž měly projevovat v mém životě, ne kolem něj. Neodkládejte odpověď, a odpovězte svým životem Bohu hned, vždyť k nám tak mile a něžně v tomto čase Vánoc promlouvá a naleznete radost.